

Księga Kapłańska

Rozdział 6

1. WIEKUISTY oświadczył też Mojżeszowi, mówiąc: 2. Rozkażesz Ahronowi i jego synom, mówiąc: Oto przepis o całopaleniu: Owo całopalenie pozostaje na ofiarnicy, na ognisku, przez całą noc aż do rana; zanim będzie rozżarzany ogień ofiarnicy. 3. A kapłan ubierze się w swój lniany ubiór i spodnie, włoży na swoje ciało lniane szaty, zbierze popiół na który ogień spalił całopalenie na ofiarnicy i wysypie go obok ofiarnicy. 4. Potem zdejmie swoje szaty i ubierze się w inne szaty, oraz wyniesie popiół poza obóz, na czyste miejsce. 5. Ale ogień na ofiarnicy będzie nim rozżarzany, aby nie wygasł. Zaś kapłan każdego ranka rozniecać będzie na niej drwa, ułoży na niej całopalenie i puści na niej z dymem łoje ofiar opłatnych. 6. Na ofiarnicy będzie rozżarzany ustawiczny ogień i nie wygaśnie. 7. A oto przepis o ofierze z pokarmów. Synowie Ahrona będą ją przynosić przed oblicze WIEKUISTEGO, na przednią stronę ofiarnicy. 8. Zaś kapłan zbierze z niej pełną swoją garścią przednią mąkę ofiary z pokarmów, i z jej oliwy oraz całe kadzidło, które jest na ofierze z pokarmów, i puści to z dymem na ołtarzu jako przyjemny zapach „znak przypomnienia” przed WIEKUISTYM. 9. Zaś pozostałe z niej części będzie jadał Ahron oraz jego synowie; będzie to jedzone na miejscu świętym jako praśniki; będą to spożywać na dziedzińcu Przybytku. 10. Nie należy piec tego z kwasem. Dałem im to jako udział z Moich ofiar ogniowych; to jest święte świętych, podobnie jak ofiary zagrzeszna i pokutna. 11. Z ofiar ogniowych WIEKUISTEGO może to jeść każdy mężczyzna z potomków Ahrona, jako udział na wieki w waszych pokoleniach; każdy, kto się ich dotyka musi być wyświęcony. 12. WIEKUISTY nadto oświadczył Mojżeszowi, mówiąc: 13. Oto ofiara Ahrona i jego synów, którą przyniosą WIEKUISTEMU w dzień swojego namaszczenia: Dziesiątą część efy przedniej mąki na ofiarę z pokarmów ustawicznie; połowa tego rano, a druga połowa wieczorem. 14. Będzie przyrządzona na patelni, w oliwie. Przyniesiesz ją wysmażoną, dobrze wypieczoną i jako ofiarę rozdrobnioną; przyniesiesz ją WIEKUISTEMU na przyjemny zapach. 15. Potem, na jego miejscu, spełni to namaszczonego kapłan z jego synów; to jest wieczna ustawa dla WIEKUISTEGO; cała ofiara będzie puszczone z dymem. 16. Również każda kapłańska ofiara z pokarmów cała będzie puszczone z dymem; zatem nie będzie spożywana. 17. WIEKUISTY oświadczył też Mojżeszowi, mówiąc: 18. „Tak powiesz Ahronowi i jego synom: Oto przepis o ofierze zagrzesznej: Na miejscu gdzie zarzynają całopalenia, będzie też zarzynana „zagrzeszna” przed obliczem WIEKUISTEGO; jest ona świętym świętych.” 19. Niech ją spożyje kapłan, który spełnia obrządek rozgrzeszenia. Powinna być spożywana na miejscu świętym, na dziedzińcu Przybytku Zboru. 20. Każdy, kto się dotyka jej mięsa musi być wyświęcony; a jeśli jej krwią obryzgał szatę, to tą zbryzganą wypierzesz na miejscu świętym. 21. Także gliniane naczynie w którym się gotowała, ma być stłuczone; jeśli zaś była gotowana w naczyniu miedzianym to należy je wyczyścić oraz wypłukać wodą. 22. Ofiarę może jeść każdy mężczyzna spośród kapłanów; to jest święte świętych. 23. Ale każda ofiara zagrzeszna,

której krew wnosi się do Przybytku Zboru, w celu rozgrzeszenia w Świątyni taka nie będzie jadana; będzie spalona w ogniu.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012